

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 3348/07
20.12.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Branislave Apostolović, predsednika veća, Nadežde Radević, Slobodana Spasića, Milomira Nikolića i Jovanke Kažić, članova veća, u pravnoj stvari tužilje-protivtužene AA, koju zastupa AB, advokat, protiv tuženog-protivtužioca BB, koga zastupa BA, advokat, radi razvoda braka, vršenja roditeljskog prava i izdržavanja maloletnog deteta, odlučujući o reviziji tuženog izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Zrenjaninu Gž.br.1322/07 od 13.09.2007. godine, u sednici održanoj 20.12.2007. godine doneo je

P R E S U D U

Revizija tuženog izjavljena protiv presude Okružnog suda u Zrenjaninu Gž.br.1322/07 od 13.09.2007. godine ODBIJA SE kao neosnovana.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Zrenjaninu P.br.2056/06 od 06.06.2007. godine stavom prvim izreke razveden je brak zaključen između stranaka __.2003. godine. Stavom drugim izreke maloletno dete stranaka MM rođen __. godine poveren je majci i utvrđeno da ona samostalno vrši roditeljsko pravo. Stavom trećim izreke tuženi je obavezan da na ime svog doprinosa za izdržavanje maloletnog deteta plaća iznos od 9.000,00 dinara mesečno počev od 12.06.2006. godine, pa ubuduće, a dospele rate da plati odjednom u roku od 15 dana, sa zakonskom zateznom kamatom od dospeća svake rate, do isplate. Buduće rate da plaća do 15-og u mesecu za tekući mesec, a u slučaju docnje da plati zakonsku zateznu kamatu od dospeća svake rate, do isplate. Stavom četvrtim i petim izreke uređen je način održavanja ličnih odnosa tuženog sa maloletnim detetom. Stavom šestim izreke odbijen je protivtužbeni zahtev tuženog-protivtužioca, kojim je traženo da se maloletno dete poveri njemu na samostalno vršenje roditeljskog prava i da se odredi način održavanja ličnih odnosa tužilje sa maloletnim detetom na način kako je u protivtužbi predloženo. Stavom sedmim izreke odbijen je zahtev tužilje na ime dečijeg izdržavanja preko dosuđenog, a do traženog iznosa od 11.000,00 dinara mesečno. Stavom osmim izreke odlučeno je da svaka strana snosi svoje troškove.

Presudom Okružnog suda u Zrenjaninu Gž.br.1322/07 od 13.09.2007. godine žalba tužilje je odbijena, a žalba tuženog delimično usvojena i delimično odbijena, tako što je prvostepena presuda preinačena u pogledu visine doprinosa tuženog izdržavanju maloletnog deteta utoliko što je dosuđeni mesečni iznos snižen na 7.000,00 dinara, a preko ovog iznosa zahtev za dosudu iznosa od još 2.000,00 dinara mesečno počev od 12.06.2006. godine, pa ubuduće je odbijen. U ostalom pobijanom delu koji se odnosi na odluku o vršenju roditeljskog prava nad maloletnim detetom stranaka i o načinu održavanja ličnih odnosa tuženog sa maloletnim detetom i na odluku o troškovima parničnog postupka, prvostepena presuda je potvrđena i odlučeno da svaka strana snosi svoje troškove žalbenog postupka.

Protiv pravnosnažne drugostepene presude tuženi je izjavio blagovremenu i dozvoljenu reviziju zbog pogrešne primene materijalnog prava.

Vrhovni sud je ispitao pravilnost pobijane presude na osnovu člana 399. ZPP i utvrdio da je revizija neosnovana.

U sprovedenom postupku nema bitne povrede odredaba parničnog postupka iz člana 361. stav 2. tačka 9. ZPP, na koju Vrhovni sud pazi po službenoj dužnosti.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, zajedničko dete stranaka, maloletni MM, rođen je __. godine. Tužilja je rođena 198 . godine, a tuženi 196 . godine. Tužilja je nezaposlena, student je __ godine __ fakulteta, nema nepokretne imovine, živi kod svojih roditelja, s tim što je njena majka nezaposlena, dok je otac vlasnik agencije za vođenje poslovnih knjiga. Tuženi je fakultetski obrazovan, vlasnik je \"VV\". Radnja tuženog zapošljava 16 radnika, čija je mesečna zarada između 10.000,00 i 12.000,00 dinara. Kao poreski obveznik tuženi plaća porez na mesečnu zaradu od 18.000,00 dinara. Na ime zakupnine za dva poslovna prostora mesečno izdvaja 700 eura i 56.000,00 dinara. Njegova radnja pozitivno posluje. Tuženi je takođe vlasnik kuće u __, gde živi sam. Iz prvog braka tuženi ima dva sina za čije izdržavanje mesečno plaća 4.000,00 i 3.000,00 dinara. Stranke su bez znakova psihičkih bolesti ili poremećaja, pozitivno su motivisani prema detetu u roditeljskoj ulozi i podobni su za roditeljstvo. Maloletno dete stranaka se razvija kao zdravo dete odgovarajuće svom uzrastu i ispoljava spontan odnos prema oba roditelja. Centar za socijalni rad u Zrenjaninu predložio je da se maloletno dete stranka poveri majci. Isti predlog dao je i sudski veštak - dečiji neuropsihijatar doktor DD. Minimalna suma izdržavanja u smislu člana 160. stav 4. Poričnog zakona utvrđena je u iznosu od 11.402,00 dinara.

Kod takvog činjeničnog stanja pravilna je odluka nižestepeni sudova da se tužila odredi za roditelja koji će sam

kao takvog činjeničnog stanja, pravilno je sudana izostepenim sudovima da se tužnja sudeca za roditelja koji će biti vršiti roditeljsko pravo, u smislu člana 77. stav 33., u vezi člana 226. stav 1. i člana 272. stav 2. Porodičnog zakona.

Odredbom člana 6. stav 1. Porodičnog zakona propisano je da je svako dužan da se rukovodi najboljim interesom deteta u svim aktivnostima koje se tiču deteta.

Imajući u vidu uzrast maloletnog deteta, mišljenje nadležnog centra za socijalni rad, i sudskog veštaka, kao i ostale relevantne činjenice utvrđene tokom prvostepenog postupka, i po nalaženju ovog suda u najboljem je interesu deteta da bude povereno majci u situaciji kad njegovi roditelji, usled poremećenih odnosa i razvoda braka više ne žive zajedno. Stoga su revizijski navodi o pogrešnoj primeni materijalnog prava u odnosu na odluku o poveravanju deteta majci neosnovani.

Pravilno je od strane drugostepenog suda utvrđena visina izdržavanja koju je tuženi u obavezi da daje za svoje maloletno dete. Ovakva odluka u skladu je sa odredbama člana 154., 160., 161. i 162. Porodičnog zakona. Visina izdržavanja određena je prema potrebama deteta i njegovom uzrastu, a srazmerna je i mogućnostima tuženog, kao dužnika izdržavanja, pri čemu je vođeno računa i o minimalnoj sumi izdržavanja. Mogućnosti tuženog pravilno su procenjena, obzirom na njegove prihode, njegovu imovinu, njegove lične potrebe i obavezu izdržavanja još dvoje dece. Zato su neosnovani i revizijski navodi u kojima se ističe da je visina izdržavanja previsoko određena.

Odredbom člana 162. stav 2. Porodičnog zakona propisano je da ako se visina izdržavanja određuje u procentu od redovnih mesečnih novčanih primanja dužnika izdržavanja (zarada, naknada zarade, penzija, autorski honorar i td.), visina izdržavanja, po pravilu, ne može biti manja od 15% niti veća od 50% redovnih mesečnih novčanih primanja dužnika izdržavanja umanjenih za poreze i doprinose za obavezno socijalno osiguranje. Ova ograničenja nisu obavezujuća, već su propisana kao pravilo, a to podrazumeva i mogućnost postojanja izuzetaka, što zavisi od okolnosti svakog konkretnog slučaja. Osim toga, ona su propisana za situacije procentualnog određivanja visine izdržavanja, što ovde nije slučaj. Imajući u vidu imovno i porodično stanje tuženog i njegove stambene prilike, pravilno je utvrđeno da, saglasno zahtevu postavljenom u smislu člana 162. stav 1. Porodičnog zakona, tuženi može da plaća izdržavanje u fiksnom mesečnom iznosu od 7.000,00 dinara, čime neće biti dovedena u pitanje njegova egzistencija, kao ni druge njegove dece, koje je on takođe dužan da izdržava. Zato na pravilnost pobijane presude ne utiču revizijski navodi da ukupan iznos koji je tuženi u obavezi da mesečno izdvaja za izdržavanje svoje svo troje dece prelazi 50% njegovih prihoda utvrđenih u ovoj parnici.

Imajući u vidu izloženo i nalazeći da ne postoje razlozi zbog kojih je revizija izjavljena, kao ni razlozi na koje pazi po službenoj dužnosti, Vrhovni sud je primenom člana 405. ZPP odlučio kao u izreci.

Predsednik veća – sudija,

Branislava Apostolović, s.r.

Za tačnost opravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

NN